

EBA/GL/2023/02

21/2/2023

Κατευθυντήριες γραμμές (αναθεωρημένες)

σχετικά με τις μεθόδους υπολογισμού
των εισφορών στα συστήματα εγγύησης
καταθέσεων βάσει της
οδηγίας 2014/49/ΕΕ, η οποία καταργεί
και αντικαθιστά τις κατευθυντήριες
γραμμές EBA/GL/2015/10

1. Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων και αναφορών

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας στον συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT αν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 11.09.2023. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον δικτυακό τόπο της EAT, με την επισήμανση «EBA/GL/2023/02». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.

---

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331, της 15.12.2010, σ. 12).

4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

2. Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Αντικείμενο

5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εκπληρώνουν την εντολή που έχει δοθεί στην ΕΑΤ δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ (ΟΣΕΚ)², να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό μεθόδων υπολογισμού των εισφορών στα ΣΕΚ.

Πεδίο εφαρμογής

6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται κατά την ανάπτυξη μεθόδων υπολογισμού των εισφορών των συμμετεχόντων ιδρυμάτων σε ένα ΣΕΚ με βάση τον κίνδυνο.
7. Οι αρμόδιες αρχές σε συνεργασία με τις ορισθείσες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από τα ΣΕΚ κατά την ανάπτυξη μεθόδων υπολογισμού των εισφορών των ιδρυμάτων-μελών τους με βάση τον κίνδυνο, καθώς και ότι χρησιμοποιούνται κατά την έγκριση των εν λόγω μεθόδων υπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 της ΟΣΕΚ.
8. Όταν οι αρμόδιες αρχές σε συνεργασία με τις ορισθείσες αρχές είναι υπεύθυνες για την ανάπτυξη ή/και την εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού, πρέπει να εφαρμόζουν τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
9. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν ισχύουν για τα υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους σε τρίτες χώρες. Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές, σε συνεργασία με τις ορισθείσες αρχές, μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόσουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και στα υποκαταστήματα που έχουν την έδρα τους σε τρίτες χώρες.

Αποδέκτες

10. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στα συστήματα εγγύησης καταθέσεων, στις αρμόδιες αρχές και στις ορισθείσες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημεία 1), 17) και 18) της ΟΣΕΚ [και αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 σημεία i) και iv) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010].

---

² Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149).

Ορισμοί

11. Εκτός αν ορίζεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και προσδιορίζονται στην ΟΣΕΚ έχουν την ίδια έννοια και στις κατευθυντήριες γραμμές. Επιπλέον, για τους σκοπούς του παρόντος εγγράφου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

Μέθοδος υπολογισμού	η μέθοδος υπολογισμού των εισφορών των συμμετεχόντων ιδρυμάτων στο ΣΕΚ.
ΔΕΕΑ	η διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης όπως ορίζεται στο άρθρο 97 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ³ και προσδιορίζεται περαιτέρω στις Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης (ΔΕΕΑ) και τις εποπτικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων βάσει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.
Ειδικά διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα (ΕΔΧΜ)	όπως ορίζεται στις Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ για την οριοθέτηση και την υποβολή στοιχείων και εκθέσεων σχετικά με τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα (ΔΧΜ) των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων (ΣΕΚ) (ΕΑΤ/GL/2021/17), οι οποίες δημοσιεύθηκαν στις 17 Δεκεμβρίου 2021.
Ίδρυμα-μέλος	πιστωτικό ίδρυμα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ⁴ , το οποίο συνδέεται με συγκεκριμένο ΣΕΚ.
Λοιπά διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα (λοιπά ΔΧΜ)	όπως ορίζεται στις Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ για την οριοθέτηση και την υποβολή στοιχείων και εκθέσεων σχετικά με τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα (ΔΧΜ) των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων (ΣΕΚ) (ΕΑΤ/GL/2021/17), οι οποίες δημοσιεύθηκαν στις 17 Δεκεμβρίου 2021.
Παρέμβαση ΣΕΚ	κάθε ενέργεια που αναλαμβάνεται από το ΣΕΚ και η οποία απαιτεί τη χρήση κονδυλίων του ΣΕΚ, για την εκπλήρωση των καθηκόντων του όσον αφορά την προστασία των καλυπτόμενων καταθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 της ΟΣΕΚ. Σε αυτές περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η αποζημίωση των καταθετών μετά τη θέση σε εκκαθάριση ενός ιδρύματος-μέλους, η εισφορά του ΣΕΚ στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης, η παροχή εισφοράς κεφαλαίου, η εγγύηση ή η ανάληψη υποχρεώσεων προβληματικού ιδρύματος ή ιδρύματος που τελεί υπό αφερεγγυότητα για την πρόληψη της θέσης του σε εκκαθάριση ή η λήψη εναλλακτικών μέτρων για τη διατήρηση της πρόσβασης των καταθετών σε καλυπτόμενες καταθέσεις.

³ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ.

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

3. Εφαρμογή

Ημερομηνία εφαρμογής

12. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν από την 3η Ιουλίου 2024. Οι αποδέκτες μπορούν να εφαρμόζουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αντί των κατευθυντήριων γραμμών EBA/GL/2015/10 ήδη σε προγενέστερη ημερομηνία της επιλογής τους, μετά την ημερομηνία δημοσίευσης των κατευθυντήριων γραμμών σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ στον δικτυακό τόπο της EAT (ημερομηνία έκδοσης των κατευθυντήριων γραμμών).

Κατάργηση

13. Οι κατευθυντήριες γραμμές EBA/GL/2015/10 καταργούνται με ισχύ από την ημερομηνία εφαρμογής των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών. Η παράγραφος 21 των κατευθυντήριων γραμμών EBA/GL/2021/17 διαγράφεται με ισχύ από την έναρξη ισχύος των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών⁵.

---

⁵ Η παράγραφος 21 των Κατευθυντήριων γραμμών της EAT για την οριοθέτηση και την υποβολή στοιχείων και εκθέσεων σχετικά με τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα (ΔΧΜ) των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων (ΣΕΚ (EBA/GL/2021/17) έχει ενσωματωθεί στην παράγραφο 17 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.

4. Καθοδήγηση σχετικά με την ανάπτυξη μεθόδων υπολογισμού των εισφορών στα ΣΕΚ

4.1. Τύπος υπολογισμού

14. Το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίζει τις περιοδικές εισφορές ενός ιδρύματος-μέλους «i» χρησιμοποιώντας τον ακόλουθο τύπο.

$$C_i = CR * ARW_i * CD_i * \mu$$

Όπου:

C_i	=	Περιοδική εισφορά από το ίδρυμα-μέλος «i»
CR	=	Ποσοστό εισφοράς (το ίδιο για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα σε δεδομένη περίοδο)
ARW_i	=	Συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου για το ίδρυμα-μέλος «i»
CD_i	=	Καλυπτόμενες καταθέσεις για το ίδρυμα-μέλος «i»
μ	=	Συντελεστής προσαρμογής (ο ίδιος για όλα τα ιδρύματα σε δεδομένη περίοδο)
i	=	Ίδρυμα μέλος «i», που κυμαίνεται από 1 έως «n».

4.2. Ποσοστό εισφοράς (CR)

15. Το ΣΕΚ πρέπει να προσδιορίζει τον CR τουλάχιστον σε ετήσια βάση. Ο CR για δεδομένη χρονική περίοδο πρέπει να είναι:

$$CR = \frac{\text{περιοδικό επίπεδο} - \text{στόχος}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

16. Τουλάχιστον, το ΣΕΚ πρέπει να ορίζει το περιοδικό επίπεδο-στόχο σύμφωνα με το αποτέλεσμα του ακόλουθου τύπου, όπου ο παρονομαστής πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσος με 1:

$$(\text{ελάχιστο}) \text{ περιοδικό επίπεδο} - \text{στόχος} =$$

$$\frac{\text{ελάχιστο επίπεδο} - \text{στόχος μείον ειδικά διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα (ΕΔΧΜ) \text{ εναπομένων αριθμός περιόδων έως όπου επιτευχθεί το ελάχιστο επίπεδο} - \text{στόχος}}{\text{σύμφωνα με το άρθρο 10(2) της ΟΣΕΚ}}$$

17. Όταν το ΣΕΚ έχει εκκρεμή υποχρέωση, και λαμβάνοντας υπόψη την ελάχιστη απαίτηση της παραγράφου 16, θα πρέπει να καθορίζει το περιοδικό επίπεδο-στόχο προκειμένου να συγκεντρώσει επαρκείς εισφορές στο μέλλον, ώστε τα προκύπτοντα επίπεδα ειδικών διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων (ΕΔΧΜ) και λοιπών διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων (λοιπά ΔΧΜ) να επαρκούν για την εξυπηρέτηση των εκκρεμών υποχρεώσεων μόλις καταστούν απαιτητές οι εν λόγω υποχρεώσεις, καθώς και για την επίτευξη του επιπέδου-στόχου εντός της προθεσμίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της ΟΣΕΚ. Κατά τον καθορισμό του περιοδικού επιπέδου-στόχου, το ΣΕΚ θα πρέπει να διασφαλίζει τα ακόλουθα δύο στοιχεία:
- α. ότι η προβλεπόμενη εξυπηρέτηση της υποχρέωσης δεν οδηγεί σε υστέρηση σε σχέση με την πορεία χρηματοδότησης των ΕΔΧΜ που προκύπτει από την εφαρμογή της παραγράφου 16 και
  - β. ότι, όταν πρέπει να επιτευχθεί εκ νέου το επίπεδο-στόχος σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 της ΟΣΕΚ, η προβλεπόμενη εξυπηρέτηση της υποχρέωσης δεν μειώνει, από μόνη της, τα ΕΔΧΜ του ΣΕΚ κάτω από το επίπεδο-στόχο.
18. Το ΣΕΚ μπορεί να καθορίζει περιοδικό επίπεδο-στόχο υψηλότερο από το ελάχιστο απαιτούμενο βάσει της παραγράφου 16, για παράδειγμα, ώστε να αντικατοπτρίζει την αναμενόμενη εξέλιξη των συνολικών καλυπτόμενων καταθέσεων των συμμετεχόντων ιδρυμάτων.
19. Λαμβάνοντας υπόψη τις παραγράφους 16, 17 και 18, το ΣΕΚ πρέπει να καθορίσει το περιοδικό επίπεδο-στόχο για την κατανομή των περιοδικών εισφορών με όσο το δυνατόν πιο ομοιόμορφο τρόπο και σε διαχρονική βάση, προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος του ΣΕΚ.
20. Η αρμόδια αρχή, σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή, μπορεί να επιτρέψει στο ΣΕΚ να ορίσει επίπεδο-στόχο χαμηλότερο από το ελάχιστο που απαιτείται βάσει της παραγράφου 16, εάν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επιβολή χαμηλότερου περιοδικού επιπέδου-στόχου πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 εδάφιο 4 της ΟΣΕΚ και δεν οδηγεί το ΣΕΚ να παραβιάσει την απαίτηση επίτευξης του ελάχιστου επιπέδου-στόχου εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της ΟΣΕΚ. Όταν το ΣΕΚ έχει τη δυνατότητα να καθορίσει χαμηλότερο περιοδικό επίπεδο-στόχο, η αρμόδια αρχή σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή μπορεί να λαμβάνει υπόψη την αναμενόμενη εξέλιξη των συνολικών καλυπτόμενων καταθέσεων των συμμετεχόντων ιδρυμάτων.
21. Η αρμόδια αρχή, σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή, μπορεί να συμβουλεύει το ΣΕΚ να ορίσει υψηλότερο περιοδικό επίπεδο-στόχο από το ελάχιστο που απαιτείται βάσει της παραγράφου 16, εάν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επιβολή υψηλότερου περιοδικού επιπέδου-στόχου πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 εδάφιο 4 της ΟΣΕΚ και αντικατοπτρίζει την αναμενόμενη εξέλιξη των συνολικών καλυπτόμενων καταθέσεων των συμμετεχόντων ιδρυμάτων, όταν ορίζει υψηλότερο περιοδικό επίπεδο-στόχο.

22. Όταν το ΣΕΚ επιβάλλει έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 8 της ΟΣΕΚ, το ΣΕΚ θα πρέπει, αντ' αυτού, να καθορίζει το CR σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$CR = \frac{\text{απαιτούμενη χρηματοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 10(8) της ΟΣΕΚ}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

4.3. Καλυπτόμενες καταθέσεις (CD)

23. Όσον αφορά το άρθρο 7 παράγραφος 3 της ΟΣΕΚ, εάν ένα ίδρυμα-μέλος δεν προσδιορίσει επακριβώς το ακριβές ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων στους λογαριασμούς των δικαιούχων ή το βεβαιωμένο μέγιστο δυνατό ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων στους εν λόγω λογαριασμούς, το ΣΕΚ πρέπει να θεωρήσει ότι όλα τα κεφάλαια στους λογαριασμούς των δικαιούχων καλύπτονται για τον σκοπό του υπολογισμού των εισφορών. Όταν ένα ίδρυμα-μέλος αναφέρει το ακριβές ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων στους εν λόγω λογαριασμούς, ή το βεβαιωμένο μέγιστο δυνατό ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων στους λογαριασμούς των δικαιούχων, το ΣΕΚ πρέπει να λαμβάνει υπόψη αυτά τα αριθμητικά στοιχεία κατά τον υπολογισμό των εισφορών του ιδρύματος-μέλους. Η αρμόδια αρχή, σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή, πρέπει να καθορίζει ποιες πληροφορίες είναι απαραίτητες για να ληφθεί υπόψη το ακριβές ποσό ή το βεβαιωμένο μέγιστο δυνατό ποσό των καλυπτόμενων καταθέσεων σε λογαριασμό δικαιούχου. Σε κάθε περίπτωση, το ΣΕΚ πρέπει να είναι σε θέση να εξακριβώσει το μέγιστο δυνατό ποσό καλυπτόμενων καταθέσεων εάν διαθέτει τις πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των προσώπων τα οποία είναι απόλυτοι δικαιούχοι των ποσών που τηρούνται σε λογαριασμό δικαιούχου πολλαπλασιάζοντας τον αριθμό αυτό με το επίπεδο κάλυψης σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας ΣΕΚ. Το ΣΕΚ μπορεί να αντικατοπτρίζει πρόσκαιρα υψηλά υπόλοιπα για την εξακρίβωση του μέγιστου δυνατού ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων.
24. Στο πλαίσιο του υπολογισμού των εισφορών στο ταμείο ΣΕΚ, οσάκις υπάρχει αβεβαιότητα όσον αφορά την επιλεξιμότητα και την κάλυψη συγκεκριμένης ατομικής κατάθεσης στην πράξη, το ΣΕΚ πρέπει να θεωρήσει ότι οι καταθέσεις καλύπτονται. Το ΣΕΚ μπορεί να περιλαμβάνει πρόσκαιρα υψηλά υπόλοιπα για τον σκοπό του υπολογισμού των εισφορών στο ταμείο ΣΕΚ.

4.4. Συντελεστής προσαρμογής (μ)

25. Το ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζει τον συντελεστή προσαρμογής μ σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n CD_i}{\sum_{i=1}^n ARW_i * CD_i}$$

4.5. Υπολογισμός του συνολικού συντελεστή στάθμισης κινδύνου (ARW)

26. Το ΣΕΚ πρέπει να ορίσει τον ARW για ένα ίδρυμα-μέλος «i» βάσει της συνολικής βαθμολογίας κινδύνου (ARS) για το εν λόγω ίδρυμα.
27. Το ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζει την ARS αθροίζοντας τις βαθμολογίες κινδύνου όλων των επιμέρους δεικτών (IRS) του συγκεκριμένου ιδρύματος-μέλους, πολλαπλασιασμένες με τις κατάλληλες σταθμίσεις των δεικτών (IW) για κάθε επιμέρους βαθμολογία κινδύνου (IRS).
28. Το ΣΕΚ θα πρέπει να υπολογίζει την IRS βάσει κατάλληλων δεικτών κινδύνου.

(i) Κατηγορίες κινδύνου και δείκτες κινδύνου

Κατηγορίες κινδύνου

29. Το ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζει τον ARW για κάθε ίδρυμα-μέλος βάσει ενός συνόλου δεικτών κινδύνου για καθεμία από τις ακόλουθες πέντε κατηγορίες κινδύνου:
  - α. Κεφάλαιο: οι δείκτες κεφαλαίου πρέπει να αποτυπώνουν το επίπεδο της ικανότητας απορρόφησης ζημιών του ιδρύματος-μέλους.
  - β. Ρευστότητα και χρηματοδότηση: οι δείκτες ρευστότητας και χρηματοδότησης επιμετρούν την ικανότητα του ιδρύματος-μέλους να εκπληρώνει τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές χωρίς να επηρεάζεται αρνητικά η χρηματοοικονομική του κατάσταση.
  - γ. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού: οι δείκτες ποιότητας των στοιχείων ενεργητικού καταδεικνύουν τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα-μέλος ενδέχεται να υποστεί πιστωτικές ζημίες.
  - δ. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση: οι δείκτες πρέπει να μετρούν τον κίνδυνο που απορρέει από το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και τα στρατηγικά σχέδια του ιδρύματος-μέλους, καθώς και την ποιότητα της εσωτερικής διακυβέρνησης και των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος-μέλους.
  - ε. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ: οι δείκτες θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ που προκύπτουν από παρέμβαση ΣΕΚ, την οποία το ΣΕΚ είναι απίθανο να ανακτήσει.

Βασικοί δείκτες κινδύνου

30. Σε κάθε κατηγορία κινδύνου, το ΣΕΚ πρέπει να περιλαμβάνει τους βασικούς δείκτες κινδύνου που προσδιορίζονται στη μεθοδολογία υπολογισμού στον Πίνακα 1. Κατ' εξαίρεση, η

αρμόδια αρχή σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή μπορούν να μη συμπεριλάβουν ή να επιτρέψουν στο ΣΕΚ να μην συμπεριλάβει κάποιον βασικό δείκτη, για συγκεκριμένα είδη ιδρυμάτων, με την αιτιολόγηση ότι ο εν λόγω δείκτης δεν είναι διαθέσιμος λόγω των νομικών χαρακτηριστικών ή του εποπτικού καθεστώτος των συγκεκριμένων ιδρυμάτων.

31. Όταν η αρμόδια αρχή σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή ή το ΣΕΚ αφαιρούν έναν βασικό δείκτη κινδύνου για κάποιο συγκεκριμένο είδος ιδρύματος-μέλους, πρέπει να καταβάλλουν προσπάθεια να χρησιμοποιούν το πλέον ενδεδειγμένο υποκατάστατο του δείκτη που αφαιρέθηκε. Πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι κίνδυνοι που ενέχει το ίδρυμα για το ΣΕΚ αποτυπώνονται στους λοιπούς δείκτες που χρησιμοποιούνται. Επίσης, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη για ισότιμες συνθήκες με τα άλλα συμμετέχοντα ιδρύματα για τα οποία είναι διαθέσιμος ο μη συμπεριληφθείς δείκτης.
32. Τα ΣΕΚ πρέπει να εφαρμόζουν είτε τον δείκτη κάλυψης κεφαλαίου είτε τον δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 ως βασικό δείκτη.

Πίνακας 1: Βασικοί δείκτες κινδύνου

Όνομα δείκτη	Τύπος / Περιγραφή	Πρόσημο
1. Κεφάλαιο		
1.1. Δείκτης μόχλευσης	Δείκτης μόχλευσης όπως ορίζεται στο άρθρο 429 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
1.2.α Δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (δείκτης CET1)	Δείκτης CET1 όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
1.2.β Δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης (CCR)	<u>Πραγματικός δείκτης CET1</u> <u>Απαιτούμενος δείκτης CET1</u> ή <u>Πραγματικά ίδια κεφάλαια</u> <u>Απαιτούμενα ίδια κεφάλαια</u> Όπου: «ίδια κεφάλαια» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 στοιχείο 118 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Οι όροι «απαιτούμενος δείκτης CET1» και «απαιτούμενα ίδια κεφάλαια» αφορούν τον συνολικό CET1 και τις συνολικές απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων ενός ιδρύματος σύμφωνα με το άρθρο 92 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 128 παράγραφος 6 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου

2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση		
2.1. Δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR)	LCR όπως αναφέρεται στο άρθρο 412 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
2.2. Δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR)	NSFR όπως ορίζεται στο άρθρο 428α-428νβ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού		
3.1 Δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)	Δείκτης NPL όπως ορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) σημείο ii) του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/451 της Επιτροπής ⁶	(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου
4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση		
4.1. Συνολικό ποσό του ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA) / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού	$\frac{\text{Συνολικό ποσό του ανοίγματος σε κίνδυνο (TREA)}}{\text{Σύνολο στοιχείων ενεργητικού}}$ <p>Όπου: το «συνολικό ποσό του ανοίγματος σε κίνδυνο» ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.</p> <p>Τα ΣΕΚ μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικές βαθμονομήσεις για τα συμμετέχοντα ιδρύματα που χρησιμοποιούν την προσέγγιση των εσωτερικών διαβαθμίσεων ή τις τυποποιημένες μεθόδους για τον υπολογισμό των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ανοιγμάτων</p>	(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου
4.2 Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)	$\frac{\text{Καθαρό εισόδημα}}{\text{Σύνολο στοιχείων ενεργητικού}}$ <p>Τα ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζουν τον δείκτη RoA ως τον μέσο όρο για τουλάχιστον 2 έτη, προκειμένου να μην περιλαμβάνονται έκτακτα γεγονότα και να αποφεύγεται η προκυκλικότητα στις εισφορές.</p>	(-)/(+) Σε γενικές γραμμές, η υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου, αλλά οι υπερβολικά υψηλές τιμές αποτελούν επίσης ένδειξη υψηλού κινδύνου

⁶ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2021/451 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2020, για τη θέσπιση εκτελεστικών τεχνικών προτύπων για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την υποβολή εποπτικών αναφορών από τα ιδρύματα και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 680/2014.

5. Δυνητικές ζημιές για το ΣΕΚ		
5.1. Καλυπτόμενες καταθέσεις / μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού	<p style="text-align: center;">Καλυπτόμενες καταθέσεις Μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού</p> <p>Όπου: τα «μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού» ορίζονται στο άρθρο 411 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.</p>	(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου

Πρόσθετοι δείκτες κινδύνου

33. Πέραν των βασικών δεικτών κινδύνου, τα ΣΕΚ μπορούν επιπλέον να καθορίσουν και να συμπεριλάβουν πρόσθετους δείκτες κινδύνου οι οποίοι είναι συναφείς με τον προσδιορισμό των διαφορών που παρουσιάζουν τα προφίλ κινδύνου των συμμετεχόντων ιδρυμάτων.
34. Εάν ένα κράτος μέλος, μέσω κανονιστικών ρυθμίσεων, έχει επιβάλει περιορισμούς στα ιδρύματα ενός συγκεκριμένου υποτομέα κατά τέτοιον τρόπο ώστε να μειώνεται σημαντικά η πιθανότητα παρέμβασης ΣΕΚ, το ΣΕΚ μπορεί να μειώσει τις εισφορές από συμμετέχοντα ιδρύματα που ανήκουν στον αντίστοιχο τομέα χαμηλού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας ΣΕΚ, συμπεριλαμβάνοντας έναν πρόσθετο δείκτη κινδύνου, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια και η ορισθείσα αρχή το επέτρεψαν από κοινού, κατόπιν διαβούλευσης με το ΣΕΚ, με βάση εμπειρικά στοιχεία που δείχνουν ότι, στους συγκεκριμένους τομείς χαμηλού κινδύνου, η εμφάνιση παρεμβάσεων ΣΕΚ ήταν σταθερά χαμηλότερη σε σύγκριση με τους άλλους τομείς.
35. Το ΣΕΚ μπορεί να μειώσει τις συνεισφορές ενός ιδρύματος-μέλους που αποτελεί μέρος ενός θεσμικού συστήματος προστασίας (ΘΣΠ) σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο της ΟΣΕΚ, συμπεριλαμβάνοντας έναν πρόσθετο δείκτη κινδύνου στη μέθοδο υπολογισμού. Ο δείκτης συμμετοχής στο θεσμικό σύστημα προστασίας πρέπει να αντικατοπτρίζει την πρόσθετη προστασία φερεγγυότητας και ρευστότητας που παρέχει το θεσμικό σύστημα προστασίας στο μέλος. Για τον σκοπό αυτό, ο πρόσθετος δείκτης κινδύνου θα πρέπει να μετρά το ποσό των εκ των προτέρων κεφαλαίων του θεσμικού συστήματος προστασίας τα οποία είναι διαθέσιμα χωρίς καθυστέρηση τόσο για σκοπούς ανακεφαλαιοποίησης όσο και για σκοπούς χρηματοδότησης ρευστότητας. Αυτό μπορεί επίσης να περιλαμβάνει πρόσθετες χρηματοδοτικές δεσμεύσεις που είναι καταβλητέες κατόπιν αιτήματος και καλύπτονται από τα αποθεματικά ρευστότητας που τηρούν τα μέλη του ΘΣΠ. Για να μετρηθεί κατά πόσον αυτά τα εκ των προτέρων κεφάλαια είναι αρκετά σημαντικά ώστε να παρέχουν αξιόπιστη και αποτελεσματική υποστήριξη στο συγκεκριμένο ίδρυμα-μέλος, το ΣΕΚ θα πρέπει να τα καθορίζει ανάλογα με το μέγεθος του ιδρύματος-μέλους του ΘΣΠ.

Απαιτήσεις για τους δείκτες κινδύνου

36. Το ΣΕΚ πρέπει να χρησιμοποιεί δείκτες κινδύνου που περιλαμβάνουν ένα επαρκώς ευρύ φάσμα πηγών κινδύνου στη μεθοδολογία υπολογισμού. Εάν και όταν ένα ΣΕΚ επιλέγει πρόσθετους δείκτες, αυτό μπορεί να περιλαμβάνει, ενδεικτικά, τους κινδύνους που

συνδέονται με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, την κακή διακυβέρνηση ή την κακή ποιότητα των αρχείων ενιαίας εικόνας πελάτη (Single-Customer-View).

37. Το ΣΕΚ πρέπει να εναρμονίζει την επιλογή των δεικτών κινδύνου με τις βέλτιστες πρακτικές της διαχείρισης κινδύνου και με τις υφιστάμενες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας.
38. Το ΣΕΚ πρέπει να χρησιμοποιεί τις τιμές των δεικτών κινδύνου για κάθε ίδρυμα-μέλος, οι οποίες υπολογίζονται σε ατομική βάση.
39. Ωστόσο, το ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζει τις τιμές των δεικτών κινδύνου σε ενοποιημένη βάση όταν το κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ να επιτρέπει στον κεντρικό οργανισμό και σε όλα τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία είναι μόνιμα συνδεδεμένα με αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 να υπόκεινται ως σύνολο στη στάθμιση κινδύνου που καθορίζεται για τον κεντρικό οργανισμό και τα συνδεδεμένα με αυτόν ιδρύματα σε ενοποιημένη βάση.
40. Όταν σε ένα ίδρυμα-μέλος έχει χορηγηθεί απαλλαγή από τις απαιτήσεις κεφαλαίου ή/και ρευστότητας σε ατομική βάση δυνάμει των άρθρων 7, 8 ή 21 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζει τους αντίστοιχους δείκτες κεφαλαίου/ρευστότητας σε ενοποιημένη ή ημιενοποιημένη βάση.
41. Προκειμένου να υπολογίσει τις τιμές των δεικτών κινδύνου για μια δεδομένη χρονική περίοδο, το ΣΕΚ πρέπει να χρησιμοποιήσει:
  - α. τις αξίες στο τέλος της περιόδου αναφοράς για στοιχεία που εμφανίζονται στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης·
  - β. τον μέσο όρο μεταξύ της αξίας στο τέλος της περιόδου αναφοράς και της αξίας στο τέλος της προηγούμενης περιόδου αναφοράς για στοιχεία που εμφανίζονται στον ισολογισμό.

(ii) Συντελεστές στάθμισης δεικτών κινδύνου και κατηγοριών

42. Το ΣΕΚ θα πρέπει να αποδίδει συντελεστές στάθμισης σε όλους τους δείκτες κινδύνου στη μέθοδο υπολογισμού των εισφορών, κατά τρόπον ώστε το άθροισμα τους να ισούται με 100 %.
43. Κατά την απόδοση συντελεστών στάθμισης σε συγκεκριμένους δείκτες κινδύνου, το ΣΕΚ πρέπει να αποδίδει τουλάχιστον τους ελάχιστους συντελεστές στάθμισης στις κατηγορίες κινδύνου και στους βασικούς δείκτες κινδύνου, όπως ορίζεται στον Πίνακα 2.

Πίνακας 2: Ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης κατηγοριών κινδύνου και βασικών δεικτών κινδύνου

Κατηγορίες κινδύνου και βασικοί δείκτες κινδύνου	Ελάχιστοι συντελεστές
1. Κεφάλαιο	20 %
1.1. Δείκτης μόχλευσης	10 %
1.2. Δείκτης CET1 ή CCR	10 %
2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση	15%
2.1. Δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR)	5 %
2.2. Δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR)	10 %
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού	12,5 %
3.1. Δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)	12,5 %
4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση	15%
4.1. TREA / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού	5 %
4.2. Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)	10 %
5. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ	12,5 %
5.1. Καλυπτόμενες καταθέσεις / Μη βεβαρημένα στοιχεία	12,5 %
Άθροισμα	75 %

44. Το άθροισμα των ελάχιστων συντελεστών στάθμισης που προσδιορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για τις κατηγορίες κινδύνου και τους βασικούς δείκτες κινδύνου ανέρχεται στο 75 % των συνολικών συντελεστών στάθμισης. Το ΣΕΚ πρέπει να καταναίμει το υπολειπόμενο 25 % μεταξύ των κατηγοριών κινδύνου που προβλέπονται στην παράγραφο 29.
45. Το ΣΕΚ πρέπει να επιμερίσει το ευέλικτο 25 % των συντελεστών στάθμισης, κατανέμοντάς το μεταξύ των πρόσθετων δεικτών κινδύνου ή/και αυξάνοντας τους ελάχιστους συντελεστές στάθμισης των βασικών δεικτών κινδύνου. Ο συντελεστής στάθμισης οποιουδήποτε δείκτη δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 25 %.
46. Όταν ένας βασικός δείκτης δεν χρησιμοποιείται, το ΣΕΚ πρέπει να μεριμνήσει ώστε ο ελάχιστος συντελεστής στάθμισης του υπολειπόμενου βασικού δείκτη της ίδιας κατηγορίας κινδύνου να ισούται με το σύνολο του ελάχιστου συντελεστή στάθμισης για τη συγκεκριμένη κατηγορία κινδύνου.
47. Όταν σε μια κατηγορία κινδύνου υπάρχει μόνον ένας βασικός δείκτης, και ο βασικός αυτός δείκτης δεν χρησιμοποιείται, το ΣΕΚ πρέπει να τον αντικαταστήσει από έναν υποκατάστατο δείκτη με τον ίδιο ελάχιστο συντελεστή στάθμισης με αυτόν του βασικού δείκτη.
48. Το ΣΕΚ πρέπει να αποδίδει σε κάθε δείκτη κινδύνου έναν συντελεστή στάθμισης και να εφαρμόζει τον ίδιο συντελεστή στάθμισης σε όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα.

(iii) Επιμέρους δείκτες κινδύνου (IRS)

49. Για κάθε τιμή δείκτη κινδύνου, το ΣΕΚ πρέπει να αποδίδει μια επιμέρους βαθμολογία κινδύνου (IRS), η οποία κυμαίνεται από 0 έως 100, όπου το 0 δηλώνει τον χαμηλότερο κίνδυνο και το 100 δηλώνει τον υψηλότερο κίνδυνο. Για τον υπολογισμό κάθε IRS, το ΣΕΚ μπορεί να εφαρμόζει είτε τη μέθοδο της «ταξινόμησης σε κλάσεις» είτε τη μέθοδο της «αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας».
50. Τα ΣΕΚ θα πρέπει να εφαρμόζουν τις κρίσεις των εμπειρογνομόνων για τη βαθμονόμηση των κατώτατων ορίων, αλλά σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να τηρούν τα ακόλουθα ελάχιστα όρια:
- α. Όσον αφορά τον δείκτη μόχλευσης, τον δείκτη κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1, τον δείκτη κάλυψης ρευστότητας και τον δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης, εάν η τιμή του δείκτη ενός ιδρύματος-μέλους είναι χαμηλότερη από την ισχύουσα ελάχιστη ρυθμιστική απαίτηση σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1, το άρθρο 412 και το άρθρο 413 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τότε η αντίστοιχη IRS θα πρέπει να είναι 100.
  - β. Όσον αφορά τον δείκτη κεφαλαιακής κάλυψης, εάν η αξία του δείκτη ενός ιδρύματος-μέλους είναι χαμηλότερη από 100 %, τότε το αντίστοιχο IRS θα πρέπει να είναι 100.
  - γ. Όσον αφορά δείκτη συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο/σύνολο στοιχείων ενεργητικού και τον δείκτη καλυπτόμενων/μη βεβαρημένων καταθέσεων, εάν η αξία του δείκτη ενός ιδρύματος-μέλους υπερβαίνει το 100 %, το αντίστοιχο IRS θα πρέπει να είναι 100.

Η μέθοδος ταξινόμησης σε κλάσεις για την IRS

51. Στη μέθοδο ταξινόμησης σε κλάσεις, όσον αφορά δεδομένο δείκτη κινδύνου, το ΣΕΚ ορίζει έναν καθορισμένο αριθμό κατηγοριών κινδύνου (κλάσεις), με ελάχιστο όριο τις δύο κλάσεις. Το ΣΕΚ πρέπει να καθορίζει τον αριθμό των κλάσεων ώστε να αντικατοπτρίζουν τα διαφορετικά επίπεδα κινδύνου που ενέχουν τα συμμετέχοντα ιδρύματα (για παράδειγμα, υψηλός, μεσαίος, χαμηλός κίνδυνος) όπως αξιολογούνται με βάση τον αντίστοιχο δείκτη κινδύνου.
52. Για κάθε κλάση του δείκτη κινδύνου «j», το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίζει ένα ανώτερο και κατώτερο όριο της τιμής «Α» του δείκτη κινδύνου με τέτοιον τρόπο ώστε τα συμμετέχοντα ιδρύματα με παρόμοιο επίπεδο κινδύνου να ομαδοποιούνται στην ίδια κλάση. Το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίζει τα όρια των κλάσεων είτε σε σχετική είτε σε απόλυτη βάση, ως εξής:
- α. Όταν χρησιμοποιεί τη σχετική βάση, το ΣΕΚ θα πρέπει να κατανέμει ομοιόμορφα τα συμμετέχοντα ιδρύματα μεταξύ των κλάσεων. Το ΣΕΚ καθορίζει τα όρια των κλάσεων αφού προσδιορίσει τις τιμές «Α» του δείκτη κινδύνου των συμμετεχόντων ιδρυμάτων στην ίδια κλάση.

- β. Όταν χρησιμοποιεί την απόλυτη βάση, το ΣΕΚ θα πρέπει να προσδιορίζει τα όρια των κλάσεων κατά τρόπο που να αποτυπώνει ότι όλες οι τιμές «Α» του δείκτη κινδύνου εντός των ορίων αυτών αντιπροσωπεύουν παρόμοιο επίπεδο κινδύνου και ότι όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα με παρόμοιο επίπεδο κινδύνου καταλήγουν στην ίδια κλάση.
53. Το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίζει τον αριθμό και τα όρια των κλάσεων, ώστε να διασφαλίζεται επαρκής και ουσιαστική διαφοροποίηση των συμμετεχόντων ιδρυμάτων. Το ΣΕΚ πρέπει να αποφεύγει τη βαθμονόμηση του αριθμού και των ορίων με τέτοιο τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα –παρά τις σημαντικές μεταξύ τους διαφορές στα επίπεδα κινδύνου που επιμετρά ο συγκεκριμένος δείκτης κινδύνου– να ταξινομούνται στην ίδια κλάση.
54. Το ΣΕΚ δεν θα πρέπει να ορίζει ανώτατο όριο για την υψηλότερη κλάση και δεν θα πρέπει να ορίζει κατώτατο όριο για τη χαμηλότερη κλάση.
55. Για κάθε κλάση ενός δείκτη κινδύνου, το ΣΕΚ θα πρέπει να ορίζει αντίστοιχη IRS. Το ΣΕΚ θα πρέπει να αποδώσει IRS 100 στην κλάση με τον υψηλότερο κίνδυνο και IRS 0 στην κλάση με τον χαμηλότερο κίνδυνο. Το ΣΕΚ μπορεί να παρεκκλίνει από τον κανόνα αυτό για δείκτες κινδύνου οι οποίοι μπορούν να έχουν μόνο δύο πιθανές τιμές και ο ένας από τους οποίους αντιπροσωπεύει ένα μέσο επίπεδο κινδύνου. Εάν το ΣΕΚ αποφασίσει να κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας, θα πρέπει να αποδώσει IRS 50 στην κλάση που αντιπροσωπεύει το μέσο επίπεδο κινδύνου, ενώ η IRS που έχει αποδοθεί στην άλλη κλάση θα πρέπει να είναι είτε 100 είτε 0.

Η μέθοδος της «αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας» για την IRS

56. Σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή, για κάθε ίδρυμα «I» και για κάθε δείκτη κινδύνου «j», το ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζει μια IRS με βάση την τιμή «Α» του δείκτη κινδύνου. Το ΣΕΚ θα πρέπει να ορίσει ένα ανώτερο όριο « a_j » και ένα κατώτερο όριο « b_j » για κάθε δείκτη. Εάν η τιμή του δείκτη βρίσκεται μεταξύ των καθορισμένων ορίων, το ΣΕΚ πρέπει να αποδώσει στην IRS τιμή μεταξύ 0 και 100 σύμφωνα με τους ακόλουθους δύο τύπους:
- α. Όταν υψηλότερη τιμή δείκτη υποδεικνύει υψηλότερο κίνδυνο και ο δείκτης υπερβαίνει το ανώτερο όριο « a_j », το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίσει την τιμή της IRS στο 100. Ομοίως, όταν η τιμή του δείκτη υπολείπεται του κατώτερου ορίου « b_j », το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίσει την τιμή της IRS στο 0. Ο αντίστοιχος τύπος είναι:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 100 & \text{αν } A_{ij} > a_j \\ 0 & \text{αν } A_{ij} < b_j \\ \frac{A_{ij} - b_j}{a_j - b_j} * 100, & \text{αν } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

όπου j = δείκτης «j», που κυμαίνεται από 1 έως «m».

- β. Κατ' αναλογία, εάν ένας χαμηλότερος δείκτης υποδεικνύει υψηλότερο κίνδυνο και ο δείκτης υπολείπεται του κατώτερου ορίου « b_j », το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίσει την τιμή της IRS στο 100. Αντίστοιχα, όταν η τιμή του δείκτη υπερβαίνει το ανώτερο όριο « a_j », το ΣΕΚ πρέπει να καθορίσει την τιμή της IRS στο 0. Ο αντίστοιχος τύπος είναι:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 0 & \text{αν } A_{ij} > a_j \\ 100 & \text{αν } A_{ij} < b_j \\ \frac{a_j - A_{ij}}{a_j - b_j} * 100, & \text{αν } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

57. Για κάθε δείκτη κινδύνου το ΣΕΚ θα πρέπει να βαθμονομεί το ανώτερο όριο « a_j » και το κατώτερο όριο « b_j' », ώστε να διασφαλίζεται ότι υπάρχει επαρκής και ουσιαστική διαφοροποίηση των συμμετεχόντων ιδρυμάτων. Το ΣΕΚ πρέπει να αποφεύγει τη βαθμονόμηση των ανώτερων και κατώτερων ορίων με τέτοιον τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα, παρά τις σημαντικές διαφορές τους στον τομέα που επιμετρά ο συγκεκριμένος δείκτης κινδύνου, να βρίσκονται συνεχώς είτε χαμηλότερα από το κατώτερο όριο είτε υψηλότερα από το ανώτερο όριο.

(iv) Συγκέντρωση της IRS στην ARS

58. Κάθε IRS του δείκτη κινδύνου « j » για ένα ίδρυμα « i » πρέπει να πολλαπλασιάζεται με τον IW κινδύνου που έχει αποδοθεί σε έναν συγκεκριμένο δείκτη κινδύνου « j ». Στη συνέχεια, η σταθμισμένη IRS θα πρέπει να αθροίζεται σε μία ARS σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^m IW_j * IRS_{ij}$$

Όπου:

$$\sum_{j=1}^m IW_j = 100\%$$

(v) Υπολογισμός του ARW βάσει της ARS

59. Για κάθε ARS, το ΣΕΚ θα πρέπει να ορίζει αντίστοιχο ARW καθορίζοντας τα κατώτατα όρια για τον ARW και εφαρμόζοντας είτε τη μέθοδο της «κλάσης» είτε τη μέθοδο της «αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας», ανεξάρτητα από τη μέθοδο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των διαφόρων IRS των δεικτών κινδύνου.
60. Το ΣΕΚ πρέπει να ορίζει τον ARW στην ARS με τέτοιον τρόπο ώστε να είναι δυνατή η απόδοση του χαμηλότερου και του υψηλότερου ARW στα συμμετέχοντα ιδρύματα και να κατανέμονται τα ιδρύματα στις διάφορες κατηγορίες κινδύνου. Ειδικότερα, το ΣΕΚ πρέπει να αποφεύγει να βαθμονομεί το υπόδειγμα με τέτοιον τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα σχεδόν όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα, μολονότι μπορεί τα προφίλ κινδύνου τους να διαφέρουν σημαντικά, να κατατάσσονται σε μία μόνο κατηγορία κινδύνου (για παράδειγμα, την κατηγορία κινδύνου

για ιδρύματα με προφίλ μεσαίου κινδύνου) και, συνεπώς, να τους αποδίδει τον ίδιο ARW. Εντούτοις, αυτό δεν συνεπάγεται ότι κάθε χρονική περίοδο το ΣΕΚ πρέπει απαραίτητως να χρησιμοποιεί ολόκληρο το διάστημα και να αποδίδει στα συμμετέχοντα ιδρύματα τους ARW που αντιστοιχούν στο χαμηλότερο και στο υψηλότερο όριο του ARW.

Κατώτατα όρια για τον ARW

61. Το ΣΕΚ θα πρέπει να ορίσει το ανώτατο όριο «α» και το κατώτατο όριο «β» του ARW, ώστε να αντικατοπτρίζονται οι διαφορές κινδύνου που διατρέχουν τα διάφορα συμμετέχοντα ιδρύματα.
62. Το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίσει το ανώτερο όριο «α» του ARW μεταξύ 150 % και 200 %.
63. Το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίσει το χαμηλότερο όριο «β» του ARW μεταξύ 50 % και 75 %.
64. Το ΣΕΚ μπορεί να ορίσει ένα ευρύτερο διάστημα με την αιτιολόγηση ότι το διάστημα που περιορίζεται μεταξύ 50 % και 200 % δεν αποτυπώνει επαρκώς τις διαφορές στα επιχειρηματικά μοντέλα και τα προφίλ κινδύνου των συμμετεχόντων ιδρυμάτων και θα δημιουργούσε ηθικό κίνδυνο καθώς συμμετέχοντα ιδρύματα με πολύ διαφορετικά προφίλ κινδύνου θα ομαδοποιούνταν τεχνητά λόγω της κατάταξής τους στην ίδια κατηγορία.

Η μέθοδος της «κλάσης» για τον ARW

65. Εάν το ΣΕΚ εφαρμόζει τη μέθοδο της ταξινόμησης σε κλάσεις, θα πρέπει να ορίζει τις διακυμάνσεις για την ARS κατά τέτοιον τρόπο ώστε να αντιστοιχούν σε μια συγκεκριμένη κατηγορία κινδύνου (κλάση) και να αποδίδει έναν ARW σε κάθε κλάση σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{Κλάση_p - 1}{P - 1}\right)}$$

Όπου:

P = ο συνολικός αριθμός κλάσεων για τον ARW·

p = ο αριθμός της κλάσης που ξεκινά στο 1 (τη χαμηλότερη δυνατή κλάση κινδύνου) και λήγει στο P (την υψηλότερη δυνατή κλάση κινδύνου)·

$\beta = ARW(1)$, δηλαδή, την επιθυμητή τιμή του ARW που αντιστοιχεί στην κλάση 1 (χαμηλότερο όριο)· και

$\alpha = ARW(N)$, δηλαδή την επιθυμητή τιμή του ARW που αντιστοιχεί στην κλάση P (ανώτερο όριο).

66. Το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίζει τον αριθμό των κατηγοριών «Ρ» κατ' αναλογία προς τον αριθμό και την ποικιλία των συμμετεχόντων ιδρυμάτων. Ωστόσο, το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίσει τουλάχιστον τέσσερις κλάσεις «Ρ». Το ΣΕΚ πρέπει να καθορίσει τουλάχιστον μία κλάση για συμμετέχοντα ιδρύματα με μεσαίο κίνδυνο, τουλάχιστον μία κλάση για μέλη χαμηλού κινδύνου και τουλάχιστον δύο κλάσεις για ιδρύματα υψηλού κινδύνου.

Η μέθοδος της «αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας» για τον ARW

67. Εάν το ΣΕΚ εφαρμόζει τη μέθοδο της αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας, θα πρέπει να αποδίδει σε κάθε ARS αντίστοιχο ARW σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i}{100}\right)}$$

Όπου:

η ARS ενός ιδρύματος «I» μπορεί να λάβει οποιαδήποτε τιμή μεταξύ 0 και 100·

$\beta = ARW(0)$, δηλαδή την επιθυμητή τιμή ARW που αντιστοιχεί σε ARS με τιμή 0 (χαμηλότερο όριο)· και

$\alpha = ARW(100)$, δηλαδή την επιθυμητή τιμή ARW που αντιστοιχεί σε ARS με τιμή 100 (ανώτερο όριο).

68. Βάσει της μεθόδου αυτής ο ARW που συνδέεται με την ARS αυξάνει εκθετικά, με ένα ανώτερο όριο « α » και ένα κατώτερο όριο « β ». Για ένα δεδομένο ίδρυμα με τιμή IRS 100 (την υψηλότερη βαθμολογία κινδύνου), ο αντίστοιχος συντελεστής στάθμισης κινδύνου θα είναι « α », ήτοι ο υψηλότερος συντελεστής στάθμισης κινδύνου. Ομοίως, εάν η ARS είναι 0, ο αντίστοιχος συντελεστής στάθμισης κινδύνου θα είναι « β », ήτοι ο χαμηλότερος συντελεστής στάθμισης κινδύνου.

69. Όταν η κατανομή της ARS των ιδρυμάτων-μελών ενός ΣΕΚ καλύπτει μόνο μερικό εύρος της πιθανής ARS, αντί για το πλήρες εύρος από το 0 έως το 100, το ΣΕΚ μπορεί να αποτυπώνει την κατάσταση αυτή αποφασίζοντας να εφαρμόσει ένα κατώτατο όριο « γ » της ARS υψηλότερο από το 0 και ένα κατώτατο όριο « δ » χαμηλότερο από το 100. Στην περίπτωση αυτή, σε μια ARS μεγέθους μικρότερου ή ίσου με « γ » θα πρέπει να αποδοθεί ARW « β » και σε μια ARS μεγαλύτερη ή ίση με « δ » θα πρέπει να αποδοθεί ARW « α ». Ο αντίστοιχος βελτιωμένος τύπος είναι:

$$ARW_i = \beta * \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i - \gamma}{\delta - \gamma}\right)}$$

Όπου:

$0 < \gamma < \delta < 100$ ·

γ είναι το χαμηλότερο όριο της ARS που αντικατοπτρίζει τον χαμηλότερο ARW β· και

δ είναι το πραγματικό υψηλότερο όριο της ARS που αντικατοπτρίζει τον υψηλότερο ARW α.

70. Το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίζει τα κατώτατα όρια «γ» και «δ» ώστε η ARS ουδενός συμμετέχοντος ιδρύματος να μην υπερβαίνει το «δ» ή να μειώνεται κάτω από το «γ» κατά τον χρόνο της βαθμονόμησης.

4.6. Προαιρετικές τροποποιήσεις στον τύπο υπολογισμού

71. Το ΣΕΚ μπορεί να τροποποιήσει τον τύπο υπολογισμού που προβλέπεται στο τμήμα 4.1 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, όπως περιγράφεται κατωτέρω.

(i) Ελάχιστη εισφορά

72. Το ΣΕΚ μπορεί να απαιτεί από τα συμμετέχοντα ιδρύματα να καταβάλλουν ελάχιστη εισφορά (MC) ανεξαρτήτως του ποσού των καλυπτόμενων καταθέσεων τους, εφαρμόζοντας έναν από τους ακόλουθους τροποποιημένους τύπους υπολογισμού για τον υπολογισμό των επιμέρους εισφορών:

α. Στις περιπτώσεις που το ΣΕΚ απαιτεί από τα συμμετέχοντα ιδρύματα να καταβάλλουν μέρος των συνολικών περιοδικών εισφορών τους με τη μορφή ελάχιστης εισφοράς πλέον της εισφοράς με βάση τον κίνδυνο:

$$C_i = MC + (CR_{MC1} * ARW_i * CD_i * \mu)$$

Όπου:

MC= Ελάχιστη εισφορά, η οποία είναι ίδια για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα· και

$$CR_{MC1} = \frac{\text{περιοδικό επίπεδο} - \text{στόχος} - n * MC}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

β. Σε περιπτώσεις όπου το ΣΕΚ απαιτεί από τα συμμετέχοντα ιδρύματα να καταβάλλουν είτε εισφορά βάσει κινδύνου είτε ελάχιστη εισφορά, όποια είναι υψηλότερη:

$$C_i = \text{Max} \{MC \cdot (CR_{MC2} * ARW_i * CD_i * \mu^*)\}$$

Όπου:

MC= Ελάχιστη εισφορά, η οποία είναι ίδια για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα·

x = Ο αριθμός των ιδρυμάτων που θα πρέπει να καταβάλλουν μόνο την ελάχιστη εισφορά. Η μέθοδος προσδιορισμού του x περιγράφεται στο παράρτημα 1·

$$CR_{MC2} = \frac{\text{περιοδικό επίπεδο} - \text{στόχος} - x * MC}{\sum_{i=x+1}^n CD_i}$$

και

$$\mu^* = \frac{\sum_{i=x+1}^n CD_i}{\sum_{i=x+1}^n (ARW_i * CD_i)}$$

73. Κατά τον καθορισμό της ελάχιστης εισφοράς, το ΣΕΚ πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη την πιθανότητα επέλευσης του ηθικού κινδύνου που ενέχει ο καθορισμός σταθερών εισφορών και τον κίνδυνο δημιουργίας εμποδίων στην είσοδο ιδρυμάτων στην αγορά τραπεζικών υπηρεσιών.

(ii) Χρήση των κεφαλαίων του ΣΕΚ για την πρόληψη της θέσης σε εκκαθάριση

74. Όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει σε ένα ΣΕΚ, συμπεριλαμβανομένων και των ΘΣΠ που έχουν επίσημα αναγνωριστεί ως ΣΕΚ, να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα για τη λήψη εναλλακτικών μέτρων προκειμένου να εμποδίσει τη θέση σε εκκαθάριση ενός πιστωτικού ιδρύματος, το ΣΕΚ μπορεί να συμπεριλάβει έναν πρόσθετο δείκτη στον δικό του υπολογισμό με βάση τον κίνδυνο επί τη βάση του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο του ιδρύματος. Σε αυτή την περίπτωση, το ΣΕΚ θα πρέπει να εφαρμόσει τον ακόλουθο τροποποιημένο τύπο υπολογισμού:

$$C_i = CR * ARW_i * (CD_i + TREA_i) * \mu^{**}$$

Όπου:

$TREA_i$ = ποσό του συνολικού ποσού ανοίγματος σε κίνδυνο του ιδρύματος «i» και

$$\mu^{**} = \frac{\sum_{i=1}^n (CD_i)}{\sum_{i=1}^n (ARW_i * (CD_i + TREA_i))}$$

75. Προτού το ΣΕΚ μπορέσει να εφαρμόσει τον πρόσθετο παράγοντα, η αρμόδια αρχή, σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή, θα πρέπει να αξιολογήσει, στο πλαίσιο της έγκρισης της μεθόδου υπολογισμού, εάν η εισαγωγή του είναι ανάλογη με τον κίνδυνο να προκύψει ανάγκη παρέμβασης προκειμένου να προληφθεί η θέση σε εκκαθάριση ιδρυμάτων πέραν της προστασίας των καλυπτόμενων καταθέσεων.

(iii) Μέθοδος υπολογισμού των εισφορών βάσει αποθέματος

76. Όταν η αρμόδια αρχή, σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή, επιτρέπει στο ΣΕΚ να εφαρμόζει μέθοδο υπολογισμού της εισφοράς βάσει αποθέματος αντί της μεθόδου υπολογισμού της εισφοράς με βάση τις ροές, το ΣΕΚ θα πρέπει να εφαρμόζει τον ακόλουθο τύπο υπολογισμού αντί του τύπου που περιγράφεται στην παράγραφο 14:

$$C_i = CR_{stock-based} * ARW_i * CD_i * \mu - \sum \text{net } C_i \text{ of previous periods}$$

Όπου:

$CR_{stock-based}$ = Ποσοστό εισφοράς βάσει αποθέματος (ίδιο για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα σε μια δεδομένη χρονική περίοδο)

$\sum net C_i of previous periods$ = Το άθροισμα των εισφορών του ιδρύματος-μέλους «i» για προηγούμενες περιόδους μετά την αφαίρεση τυχόν προσαρμογών.

77. Για τον υπολογισμό του $CR_{stock-based}$, το ΣΕΚ θα πρέπει να εφαρμόσει την παράγραφο 15, αλλά θα πρέπει να τροποποιήσει την παράγραφο 16 ως εξής, όπου ο παρονομαστής πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσος με 1:

$$\begin{aligned} & \text{(ελάχιστο) περιοδικό επίπεδο – στόχος} = \\ & \text{(ελάχιστο) επίπεδο – στόχος βάσει μετοχών για την τρέχουσα περίοδο} = \\ & \frac{\text{ελάχιστο επίπεδο – στόχος μείον ειδικά διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα}}{\text{εναπομένων αριθμός περιόδων έως ότου επιτευχθεί το ελάχιστο επίπεδο – στόχος}} + EΔΧΜ \\ & \text{σύμφωνα με το άρθρο 10(2) της ΟΣΕΚ} \end{aligned}$$

78. Το άθροισμα των καθαρών συνεισφορών των προηγούμενων περιόδων όλων των τραπεζών μελών του ΣΕΚ θα πρέπει να ισούται με το ΕΔΧΜ του ΣΕΚ:

$$\sum_{i=1}^n \sum net C_i of all previous periods = QAFM$$

79. Το ΣΕΚ θα πρέπει να καθορίζει το άθροισμα των προηγούμενων εισφορών του ιδρύματος μέλους «i» είτε για όλες τις προηγούμενες περιόδους, είτε για επαρκές χρονικό διάστημα για το οποίο το ΣΕΚ είναι σε θέση να καθορίσει τις προηγούμενες εισφορές όλων των συμμετεχόντων ιδρυμάτων, ή σύμφωνα με κατάλληλο υποκατάστατο δείκτη που αντικατοπτρίζει τις προηγούμενες εισφορές του ιδρύματος μέλους «i». Για κάθε ίδρυμα μέλος «i», το ΣΕΚ θα πρέπει να υπολογίζει το εν λόγω άθροισμα των προηγούμενων εισφορών μετά την αφαίρεση των προσαρμογών που προκύπτουν, για παράδειγμα, από παρεμβάσεις ή ανακτήσεις του ΣΕΚ, σύμφωνα με την παράγραφο 78.

80. Η αρμόδια αρχή σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή μπορεί να ζητήσει από το ΣΕΚ να αντικαταστήσει το ARW_i και το CD_i στον τύπο της παραγράφου 76 με τον (σταθμισμένο) μέσο όρο του ARW_i και τον (σταθμισμένο) μέσο όρο των CD_i σε λίγες περιόδους. Σε αυτή την περίπτωση, το ΣΕΚ θα πρέπει να επιλέξει τον αριθμό των περιόδων κατά τις οποίες θα χρησιμοποιηθεί ο μέσος όρος προκειμένου να αποφευχθούν έντονες διακυμάνσεις στις εισφορές των συμμετεχόντων ιδρυμάτων. Η απαίτηση αυτή δεν απαλλάσσει το ΣΕΚ από την υποχρέωση να επιτύχει το ελάχιστο επίπεδο-στόχο του σύμφωνα με τις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2, πρώτο και τρίτο εδάφιο της ΟΣΕΚ.

4.7. Βαθμονόμηση της μεθόδου υπολογισμού και τακτική επανεξέτασή της

81. Το ΣΕΚ πρέπει να βαθμονομεί τη μέθοδο υπολογισμού βάσει γνωμοδότησης εμπειρογνώμονα, αφού λάβει υπόψη τα χαρακτηριστικά του εθνικού τραπεζικού τομέα και τον βαθμό ανομοιογένειας μεταξύ των ιδρυμάτων. Η βαθμονόμηση της μεθόδου υπολογισμού περιλαμβάνει:
- α. την επιλογή των δεικτών κινδύνου·
  - β. τη στάθμιση των δεικτών κινδύνου·
  - γ. τα ανώτερα και κατώτερα όρια της IRS·
  - δ. τη μέθοδο υπολογισμού της IRS·
  - ε. τα κατώτατα όρια του ARW·
  - στ. τη μέθοδο υπολογισμού του ARW·
  - ζ. την εφαρμογή προαιρετικών τροποποιήσεων στον τύπο υπολογισμού.
82. Το ΣΕΚ θα πρέπει να μεριμνά ώστε η εισφορά κάθε ιδρύματος-μέλους και, ως εκ τούτου, η βαθμονόμηση της μεθόδου υπολογισμού, να αντανakλούν την αυξημένη ευθύνη που βαρύνει το ΣΕΚ ως αποτέλεσμα της συμμετοχής ενός μέλους σε σχέση με:
- α. την πιθανότητα παρέμβασης του ΣΕΚ·
  - β. τις ενδεχόμενες ζημιές του ΣΕΚ που απορρέουν από την παρέμβαση του ΣΕΚ, σε καθαρή βάση μετά την ενδεχόμενη ανάκτηση κεφαλαίων από την πτωχευτική περιουσία του πτωχεύσαντος ιδρύματος.
83. Το ΣΕΚ θα πρέπει να εναρμονίζει τα κίνητρα που παρέχονται από τη μέθοδο υπολογισμού με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας.
84. Το ΣΕΚ θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις εθνικές πρακτικές λογιστικής και υποβολής εκθέσεων.
85. Το ΣΕΚ θα πρέπει να βαθμονομεί όλα τα στοιχεία της μεθόδου υπολογισμού ώστε να συνάδει με τα σχετικά ιστορικά δεδομένα. Για τον σκοπό αυτόν, τα ιστορικά δεδομένα πρέπει να περιλαμβάνουν: i) δεδομένα σχετικά με θέση σε εκκαθάριση ιδρυμάτων, παρεμβάσεις ΣΕΚ, μέτρα εξυγίανσης ή μέτρα άλλων δημόσιων αρχών για την πρόληψη της θέσης σε εκκαθάριση και ii) δεδομένα σχετικά με τις καθαρές ζημιές ή τα ποσοστά ανάκτησης του ΣΕΚ έπειτα από τέτοια γεγονότα.

86. Η αρμόδια αρχή, σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή, θα πρέπει να συγκρίνει τακτικά – τουλάχιστον κάθε 5 έτη και πριν από την τακτική πενταετή αναθεώρηση των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών– τα αποτελέσματα που από την εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού με κατάλληλο δείκτη αναφοράς για την αξιολόγηση κινδύνου, για παράδειγμα με την αξιολόγηση κινδύνου που διενεργείται στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ. Η σύγκριση αυτή πρέπει να γίνεται βάσει συνολικής προσέγγισης. Η αρμόδια αρχή, σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή, πρέπει να ενημερώνει την ΕΑΤ σχετικά με το συνολικό αποτέλεσμα της σύγκρισης αυτής και τις αποκλίσεις που παρατηρήθηκαν.
87. Το ΣΕΚ θα πρέπει να επανεξετάζει και, όπου απαιτείται, να αναπροσαρμόζει όλα τα στοιχεία της μεθόδου υπολογισμού –τουλάχιστον ανά πενταετία και μετά την τακτική πενταετή επανεξέταση των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών– ώστε να διασφαλίζεται ότι η απόδοση της μεθόδου υπολογισμού είναι επαρκώς ευαίσθητη ως προς τον κίνδυνο και ότι προβλέπει επαρκείς διακρίσεις ως προς τον κίνδυνο από τα ιδρύματα που είναι μέλη του. Οι αλλαγές στην υποβολή στοιχείων, καθώς και οι ρυθμιστικές ή θεσμικές αλλαγές, θα πρέπει επίσης να αποτελούν έναυσμα για τον έλεγχο και την επαλήθευση των επιδόσεων του υποδείγματος.

4.8. Επικαιροποίηση ή διόρθωση των εισφορών

88. Όταν το ΣΕΚ πρέπει να προσαρμόσει τις περιοδικές εισφορές που έχουν ήδη καταβληθεί από τα συμμετέχοντα ιδρύματα, για παράδειγμα λόγω επικαιροποιήσεων των δεικτών ορισμένων συμμετεχόντων ιδρυμάτων για τη διόρθωση λογιστικών σφαλμάτων, το ΣΕΚ θα πρέπει να είναι σε θέση να αντισταθμίσει την προσαρμογή με την επόμενη περιοδική εισφορά που οφείλεται αντί να επιστρέψει και να εισπράξει εκ νέου τις προηγούμενες εισφορές.

4.9. Συλλογή δεδομένων

89. Το ΣΕΚ θα πρέπει να διαθέτει επαρκή συστήματα για τη συλλογή όλων των πληροφοριών που απαιτούνται για τον υπολογισμό των εισφορών κάθε συμμετέχοντος ιδρύματος. Σε περίπτωση που το ΣΕΚ δεν συγκεντρώνει πληροφορίες απευθείας από τα συμμετέχοντα ιδρύματα, αλλά στηρίζεται στις πληροφορίες που του παρέχουν οι αρμόδιες ή οι ορισθείσες αρχές, πρέπει να εφαρμόζονται είτε κανονιστικές διατάξεις είτε επίσημες ρυθμίσεις, ούτως ώστε οι πληροφορίες που απαιτούνται από το ΣΕΚ για τη διαχείριση των εισφορών να συγκεντρώνονται και να διαβιβάζονται εγκαίρως.
90. Για τον σκοπό του υπολογισμού των εισφορών, το ΣΕΚ πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να χρησιμοποιεί τις ήδη διαθέσιμες σε αυτό πληροφορίες ή τις πληροφορίες που ζητούν οι αρμόδιες αρχές από τα συμμετέχοντα ιδρύματα στο πλαίσιο των υποχρεώσεών τους για υποβολή στοιχείων. Το ΣΕΚ πρέπει να επιτυγχάνει ισορροπία μεταξύ των αιτημάτων για παροχή πληροφοριών που είναι απαραίτητες για τον υπολογισμό των εισφορών, και της

αποφυγής των αδικαιολόγητα επιβαρυντικών αιτημάτων για παροχή πληροφοριών από τα συμμετέχοντα ιδρύματα.

91. Το ΣΕΚ πρέπει να ζητεί στοιχεία που δεν υποβάλλονται σε τακτική βάση μόνον εάν οι συγκεκριμένες πληροφορίες είναι απαραίτητες για τον προσδιορισμό του κινδύνου που ενέχουν τα συμμετέχοντα ιδρύματα για το ΣΕΚ.

4.10. Διαφάνεια και εμπιστευτικότητα των δεδομένων

92. Το ΣΕΚ πρέπει να δημοσιοποιεί τουλάχιστον την περιγραφή της μεθόδου υπολογισμού και τις παραμέτρους του τύπου υπολογισμού, περιλαμβανομένων των δεικτών κινδύνου, αλλά όχι κατ' ανάγκη τις αντίστοιχες σταθμίσεις τους.
93. Τα αποτελέσματα της ταξινόμησης κινδύνου και των συνιστωσών της για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα-μέλος πρέπει να γνωστοποιούνται από το ΣΕΚ στο εν λόγω ίδρυμα, αλλά όχι στο κοινό.
94. Το ΣΕΚ πρέπει να τηρεί την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό εισφορών και οι οποίες δεν δημοσιοποιούνται με άλλον τρόπο.

4.11. Έγκριση της μεθόδου υπολογισμού

95. Το ΣΕΚ πρέπει να ζητεί την έγκριση της αρμόδιας αρχής σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή πριν από την αρχική εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού. Το ΣΕΚ πρέπει να λαμβάνει ανανέωση της έγκρισης της αρμόδιας αρχής σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή με συχνότητα την οποία η αρμόδια αρχή σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή κρίνει κατάλληλη και, σε κάθε περίπτωση, πριν από την καθιέρωση τυχόν ουσιωδών αλλαγών σε ήδη εγκεκριμένη μέθοδο υπολογισμού. Το ΣΕΚ πρέπει να ενημερώνει την αρμόδια αρχή και την ορισθείσα αρχή για τις μη ουσιώδεις αλλαγές στη μέθοδο υπολογισμού σε ετήσια βάση.

Παράρτημα 1 – Μέθοδος προσδιορισμού του «x» για τον υπολογισμό των ελάχιστων εισφορών

---

1. Η ακόλουθη μέθοδος περιγράφει τον τρόπο προσδιορισμού του «x» για τον υπολογισμό του ποσοστού εισφοράς της ελάχιστης εισφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 72β.
2. Πρώτον, το ΣΕΚ πρέπει να κατατάσσει όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα κατ' αύξουσα σειρά με βάση τον υπολογισμό του ARW και των καλυπτόμενων καταθέσεων $ARW_i * CD_i$. Η σειρά κατάταξης τους περιγράφεται από τον δείκτη «r». Το ίδρυμα-μέλος με το μικρότερο $ARW_i * CD_i$ έχει κατάταξη r=1 και το ίδρυμα-μέλος με το μεγαλύτερο $ARW_i * CD_i$ έχει κατάταξη r=n.
3. Δεύτερον, για κάθε ίδρυμα-μέλος, το ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζει χωριστά την ενδιάμεση εισφορά $interimC_r$ σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$interimC_r = \frac{\text{περιοδικό επίπεδο} - \text{στόχος} - (r - 1) * MC}{\sum_{i=r}^n ARW_i * CD_i} * ARW_r * CD_r$$

4. Τρίτον, το ΣΕΚ πρέπει να συγκρίνει το $interimC_r$ κάθε ιδρύματος-μέλους με την ελάχιστη εισφορά MC. Στη συνέχεια, πρέπει να υπολογίσει τον αριθμό «x» των ιδρυμάτων τα οποία θα πρέπει να καταβάλλουν μόνο την ελάχιστη εισφορά MC, των οποίων το $interimC_r \leq MC$.
5. Τέταρτον, το ΣΕΚ πρέπει να εφαρμόζει τον προσδιορισμένο αριθμό «x» των ιδρυμάτων που καταβάλλουν την ελάχιστη εισφορά στους τύπους της παραγράφου 72β.